

Beray YILMAZ
BOŞ SAYFALAR

Her birimizin hayatını bir kitap olarak düşünürsek, hepimiz kitaplarımızın başkahramanıyızdır. Kitabımızın sayfa sayısını, ne zaman biteceğini biz belirleyemesek de bu boş sayfaları doldurmak bizim elimizdedir.

Doğumumuzla başlayan hikayemizin giriş kısmını çocukluğumuz, gelişme bölümünü gençlik yıllarımız, her şeyden ders alıp kendimizi hayata dair sonuçlara ulaştırdığımız yaşlılık dönemi ise hikayemizin sonuç bölümünü oluşturmaktadır.

Bizler bu kitabı hep güzelliklerle doldurmalıyız ki sonuçta pişman olmayalım. Sevgi, saygı, hoşgörü, yardımlaşma, merhamet gibi kavramları kitabımızdan hiç çıkarmamalıyız.

Kitabımızı dönüp baştan okuduğumuzda hiç pişmanlık duymayacak şekilde yazmaya gayret etmeliyiz. Çünkü geri dönüşü ve telafisi olmayabilir. Normalde yazı üzerinde yapılan yanlışlıklar silinerek ya da üstü karalanarak düzeltilebilir. Fakat hayatımızda yaptığımız hataların telafisi bu kadar kolay olmayabilir.

Bu kitabımızdaki iyilik ve kötülüklerin de elbet bir değerlendirmesi olacaktır, bu değerlendirme bundan sonraki hayatımızın nasıl olacağını belirleyecektir.

Hatice Sude ONAY

Hayat hepimize sunulmuş çok güzel bir armağan. Benim için hayat, doğumda bize verilen sayfaları boş bir kitap gibi, biz bu kitabı her zaman en güzel şekilde doldurmaya gayret etmeli, bizi yaratan Allah'ın ödülüne layık olmaya çalışmalıyız.

Hayat bir tiyatro oyunu gibi herkes bu oyunda kendisine verilen rolü en iyi şekilde oynamalı, görevlerini eksiksiz bir şekilde yerine getirmeli.

Zeynep Sıla DEMİROK
HAYATIMIZI GÜZEL BİR SOFRAYA
DÖNÜŞTÜREBİLİR MİYİZ?

Hayat bizim içinde bulunduğumuz, bir süre sonra sona erecek olan zaman dilimidir. Hayatı dolu dolu yaşamalı, her anın tadını çıkarmalıyız.

Ben hayatı bir sofraya benzetirim. Çünkü sofrada yediğimiz her şeyin bize yararlı ya da zararlı etkisi olur. Aynı sofradaki gibi hayattaki seçimlerin de bize etkisi olur. Ya da sofrada sevdiğimiz yemekler varsa onları hemen yemek ister; sevmediğimiz yemekler varsa onları kenara iteriz. İşte hayat da böyledir. Sevdiklerimize hemen yaklaşıyoruz ama sevmediklerimizden uzaklaşıyoruz.

Bu hayatta yapmamız gereken sofrada kuş sütünü bile eksik etmemektir. Hayatımızda bütün güzel şeyleri yanımızdan ayırmamalıyız. Sofrada hiçbir şeyi eksik etmemeliyiz. Eksik edersek canımızın çektiği şeyleri yiyemeyiz. Hayatta da istediğimiz şeyleri elde edemeyiz.

Hatta bu hayatı Halil İbrahim Sofrası tadında yaşamalıyız. Çünkü paylaşırsak Halil İbrahim Sofrası olur. Hayatta da her şeyimizi paylaşabiliriz. Sevincimizi, üzüntümüzü, bilgimizi, paramızı... Zaten sevinçler paylaştıkça artar üzüntüler paylaştıkça azalır. Bu Halil İbrahim Sofrasında bir sürü insan vardır. Hayatımızda da Halil İbrahim Sofrası gibi birçok insan olmalıdır.

Sonuç olarak hayatımızı bu güzel sofraya gibi yaşamalıyız. Güzel, çeşitli ve paylaşımın bol olduğu bir sofraya bizi mutlu ederken tam tersi bir masa bizi mutsuz eder. Yani hayatı bu güzel sofralar gibi yaşamalı ve tadını çıkarmalıyız.

Ayşe ÇULHA
KUŞ OLSAM

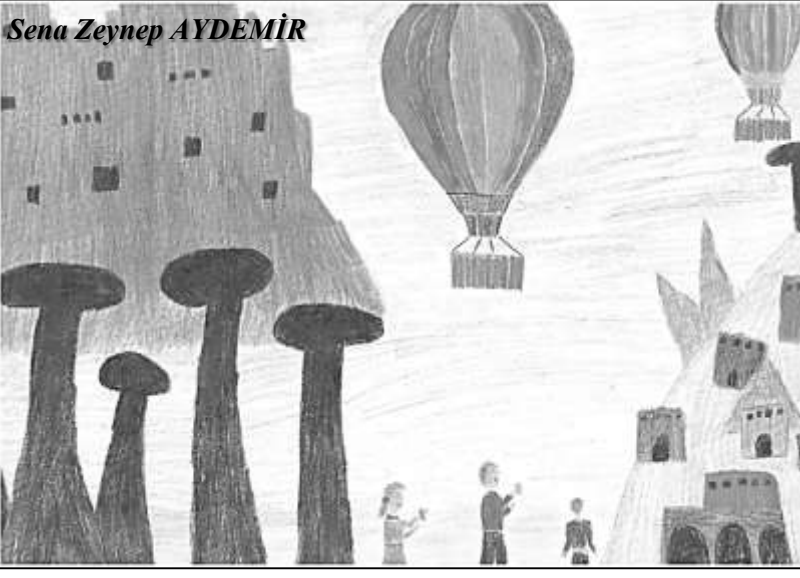
Ben bir kuş olsam.
Bütün insanların merhametli, barışçı
Tutumlu ve iyi yürekli
Olduğu yere uçsam.

Ben bir kuş olsam.
Hayvanlara sevgiyle bakıldığı
Hasta çocukların ağlamadığı
Bir yere uçsam.

Ben bir kuş olsam .
Paranın hiçbir değerinin olmadığı
Zengin ve fakir ayrımının yapılmadığı
Bir yere uçsam.

Ben bir kuş olsam.
Yanlışların çok az olduğu
Güneşin hiç solmadığı
Bir yere uçsam.

Sena Zeynep AYDEMİR

Ece LAÇİNOK **HAYAT KISA**

Bu dünya, kâinat, evren tıpkı titiz bir mühendis gibi Allah tarafından evrenin en güzel yaratılanları biz insanlar için en ince ayrıntılarına kadar düşünülecek inşa edilmiştir. Bize sunulan bu lütfü, bu nimeti büyük bir şükürle korumalıyız. Ama biz insanlar zararlı gazlarla, dumanlarla oksijeni azaltıp, fabrika atıklarıyla suyumuzu ve toprağımızı zehirleyerek, yediğimiz ekmeği çöpe atarak, bu dünyayı yaşanılmaz bir hale getiriyoruz. Dolayısıyla bizlerin sağlığı da risk altına giriyor. Ayrıca biz insanlar hemcinsleri üzerindeki haklarını düşünmeden ceviz kabuğunu doldurmuyacak sebeplerden dolayı birbirimizi incitip kırıyoruz.

Kendimizde kusur aramayıp ayıplarımızı örtterek insanca yaşayamayız. Çünkü hayat çok kısa ve aldığımız her nefes sayılı. Dün geçmişte kaldı, yarın belki gelmeyecek, yaşadığımız gün bu gündür. Türkiye'nin de içinde bulunduğu bu dünyada bir çok canlının kaybedildiği zor günler yaşıyoruz. İnsanların ve sağlığın kıymetini bilip lütfen duyarlı olalım!

Bu dünya hepimize yeter. Kavga etmeyelim. Herkesin yaşamaya hakkı vardır. Barışın, huzurun, mutluluğun, sevginin çiçek açtığı yarılarda buluşalım.

Nihal BAYRAKTAR **MUTLULUGUN GARANTİSİ**

Empati kurmak kendini başka bir insanın yerine koymasını onların düşüncelerini anlayabilmektir. Empati sayesinde insanların zor durumları karşısında yardım etmenizi sağlar .

Empati sadece insanlar arasında gerçekleşmez, gerçekleşmemeli. Bazen de hayvanlar ve bitkilerle de empati kurmalıyız. Örneğin, sahipsiz köpeklere işkence etmemeliyiz. Kendimizi onun yerine koymalıyız. Canımızın ne kadar yanabileceğini düşünmeliyiz. Davranışlarımızı buna göre gerçekleştirmeliyiz Bana kalırsa bir öğrencinin başarısı da empati sayesinde yükseltilebilir. Bir öğretmen kendini öğrencisinin yerine koyabilirse öğrencisinin sorununa çözüm bulabilir. Bu şekilde öğrencinin başarısı artmış olur. İnsanlar empatili olursa daha çok mutlu olur. Çünkü başka birinin derdine ortak olmuştur. İnsanlara kötü bir haber verirken önce oturup düşünmeliyiz. Yerinde ben olsaydım ne yapardım demeliyiz. Ondan sonra uygun bir dille durumu anlatmalıyız. Bence empati, dünya barışını sağlar. Çünkü insanlar kendilerini başkalarının yerine koyarak onu anlayarak bilmıştır. Böylece birlik ve beraberlik de sağlanmıştır. Bence empati mutluluğun garantisidir. Savaşların olmadığı, renk ayrımının yapılmadığı mutlu bir dünya istiyorsak kendimizi başkalarının yerine koymalıyız. Bence empati gelecek nesle iyi bir hayat da bırakacak.

Ömer ÇELİK **AMA**

Aynayı bulduk ama içimizden geçenleri gösteremedik
Televizyonu bulduk ama uzaklara dokunamadık.
Silahı bulduk ama barışı yaşayamadık.
Uçağı bulduk ama kendimizi sevinçten uçuramadık.
Arabayı bulduk ama yüreklerimizin istediği yere gidemedik.
Işığı bulduk ama içimizi aydınlatamadık.
Ateşi bulduk ama birbirimize ısınamadık.
Sazı yaptık ama birlikte şarkı söyleyemedik.
Sabunu yaptık ama kötü düşünceleri temizleyemedik.
Saati bulduk ama zamanın değerini bilemedik.
Boyayı bulduk ama insanların hayatını renklendiremedik.
Hafıza kartlarını bulduk ama beyaz haberleri içinde biriktiremedik.
Süzgeci bulduk ama dünyayı kötü insanlardan arındıramadık.
Parayı bulduk ama vefayı satın alamadık.
Kalemi bulduk ama sevgi dolu sözleri yazamadık.
Silgiyi bulduk ama geçmişteki kötü anılarımızı silemedik.
Köprüleri yaptık ama bir insandan diğer bir insana ulaşamadık.
Yazıyı bulduk ama hala birbirimizi anlayamadık.
Okula gidiyoruz ama hayatın kıymetini öğrenemedik.
Mercekleri bulduk ama ağlayan bir annenin gerçek acısını göremedik.
Parayı çokça kullandık ama sağlığı satın alamadık.
Kıyafetlerimizi giydik ama ayıplarımızı örtemedik.
Ampulü bulduk ama cahilliğin karanlığını aydınlatamamışız.
Haritayı çizdik ama sevginin yerini bulamadık.
Noktalama işaretlerini bulduk ama merhametsizliğe nokta koyamadık.
Sözlüğü yazdık ama güvenin anlamını bulamadık.
Fotoğrafi çektik ama hasretimizi gideremedik.
Yara bandını yapıştırdık ama içimizdeki yaraları kapatamadık.
Mikrofonu elimize aldık ama içimizdeki sesi duyuramadık.

Derya AYDOĞAN **SEN GULUMSE**

İnsanlar mutluluklarını çeşitli şekillerde ifade ederler. Ellerini çırparak, zıplayarak, bağırarak, gülerken bazen de Allah'a şükrederek. Sabah sınıfa girdiğimiz zaman, sevdiğimiz bir arkadaşımızla karşılaştığımızda da güler yüzle "Merhaba! " demek hem bizi hem arkadaşımızı mutlu eder. Güler yüzlü insanlar bulunduğu topluluklara olumlu yönde enerji verirler. Bizim dinimiz insanlara karşı güler yüzlü olmayı emretmiştir. Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.v.) yüzünde de gülümseme eksik olmazdı. Nasıl ki mallarımızın bir zekâtı varsa gülümseme yüzümüzün bir zekâtıdır. Zenginler zekât verdikçe toplumdaki fakirliğin azalması gibi güler yüzlü olmakta toplumdaki mutsuz insan sayısını azaltacaktır.

Biz insanlar sadece tanıdıklarımıza gülümsemek zorunda olduğumuzu düşünüyoruz. Fakat dinimiz böyle söylemiyor. Tanıdığımız, tanımadığımız insanlara da gülümsememiz gerektiğini söylüyor. Şimdi sizlere bu konuyla ilgili birkaç hadis örneği vermek istiyorum:

*Tebessüm edemeyen zavallıdır.

*Tebessüm bedavadır, alanı mutlu eder, vereni üzmez.

*Tebessüm ateşinde erimeyen maden bulunmaz.

*Misafire en iyi ikram , güler yüz ve tatlı dildir.

Kıscası hayatımız boyunca tanıdığımız, tanımadığımız her insana güler yüzle yaklaşmalıyız. Şunu da unutmayalım ki siz bir çocuğu paranızla değil ancak ve ancak güler yüzünüzle mutlu edebilirsiniz.

Nuran HÜR
BİR GÜLÜCÜK

Gülümseme kimilerine göre sadece bir mimik ama kimilerine göre ise gülümseme bir mimikten çok daha fazlası. Bence gülümseme, selam gibi karşı tarafla gönül köprüleri kurar. Gülümseme zincirleme bir etki yapar. Daha önce dinlediğim bir öyküyü sizlere aktarmak istiyorum.

Bir zamanlar hüzünlü bir adam varmış. Bu adam yolda yürürken sevinçli bir kız çocuğunun herkese gülücük saçtığını görmüş. Bu gülümsemeleri gören adam mutlu olmuş, eşini ve çocuğunu alıp yemeğe götürmüş, hatta yemeğin sonunda garsona yüklü bir bahşiş bırakmış. Garson sevinçle çıktığı iş yerinden eve giderken yolda fakir bir adama sadaka vermiş. Fakir adam mutlu olmuş ve evim dediği bir apartman kömürlüğüne giderken yolda aç bir köpek görmüş. Köpeği yanına alıp evine götürmüş. O gece apartmanda büyük bir yangın çıkmış. Adamın yanına aldığı köpek havlaya havlaya bütün apartmanı uyandırmış ve olası bir felaketi önlemiş.

Yani küçük bir gülücük birçok hayat kurtarmış.

Hz. Muhammed (S.A.V.), tebessümün sadaka yerine geçtiğini vurgulamış; “İnsanlara tebessüm etmek sadakadır” demiştir. Hz. Ali (R.A.) ise “Gülmek, Allah’ın insanlara verdiği nimetlerin en kıymetlisidir, her aptal ve zalim insan ağlatabilir ama güldürmek o kadar kolay değildir” demiştir.

Rüveyda KABAKOZ

Ünlü yazar Tolstoy da; “Gülümseme, karanlık bir eve giren gün ışığı gibidir” diyerek gülümsemenin değerini belirtmiştir.

Son zamanlarda insanlar bir gülümsemenin, küçük bir tebessümün değerini daha iyi anlamıştır. Bizler, günümüzün güzel geçmesini, hatta hayatımızın güzel geçmesini istiyorsak; insanlara küçük bir gülücüğü, bir tebessümü çok görmemeliyiz.

Buğra Mete AYDIN

BEN BİR DUYGU OLSAM

Ben bir duygu olsam...

Ben bir duygu olsam

Güneşinle beni ısıtsan,

Bakışındaki anahtar,

Isıt ki yeni bir yaşamla uyansam.

Gözlerindeki kilidi açsam...

Ben bir duygu olsam...

Ben bir duygu olsam...

Şarkılar söyleyerek,

Karanlık gecelerini

Sıcak yarınlarda

Aydınlatan yıldız olsam...

Damarlardaki kan olsam..

Hayatı güzellikle doldursam...

Hayat versem ,can versem...

Beyaz hayallere daldırırsam...

Ben bir duygu olsam...

Hamza KALELİ

BEN BİR SİLGİ OLSAM

Ben bir eşya olmak isteseydim, silgi olmak isterdim.

Eğer ben silgi olsaydım tüm dünyadaki insanların kafasındaki tüm kötülükleri silip arkadaşım kalemde yardımcı olarak hep iyi olan şeyler yazdırırdım. Bu savaş isteğini beyninden tamamen silerdim. Bunun içinde ben en çok silgi olmak isterdim. Ben silerdim, arkadaşım kalemde o kötülüklerin yerine iyi olan şeyler yazardı. Böylece herkes iyilik yapır dururdu. Bunun yanı sıra kötü olan alet ve edevatları silerdim.

Onların yerine çok daha az zarar veren aletler yapardık. Yazımı yanlış olan kelimeleri silebilirdim. Bu özellik keşke herkeste olsaydı ve bu gerçek olsaydı. Hepimiz çok iyi insan olabilirdik. O zaman kötülük nedir bilmezdik, keşke bizde de bu özellik olmayacağı için bu özelliğe uygun davranabiliriz. O silgi yerine biz olabiliriz. O zaman kendimizi çok rahat hissederdik. Bu his sayesinde kendimize güvenimiz gelir ve daha iyi olurduk.

Tüm dünyayı siler ve yeni bir dünya yaparak sadece benim[silginin] dediği olsun isterdim. Böyle olsaydı çok iyi ve kaliteli bir dünya olurdu. Böyle olamayız ama böyle olmaya çalışabiliriz. Ben bir silgi olsaydım: kısacası her şeyi baştan yazıp düzeltebilirdim. İnsanların kafasındaki korku, endişe gibi kötü sıkıntıları silebilirdim. Bu duygular olmadan daha iyi, stressiz hayat sürebiliriz. Böylece kavga, dövüş gibi hareketleri yapma arzusunu silerdim.

Münevver GARİP

VEDA VAKTİ

Her gün heyecanla kapısından içeri girdiğim yuvam, okulum galiba veda vakti geldi.

İnanması güç ama koca 8 sene bitti. Ben sende öğrendim ip atlamayı, düşünce kendim kalkmayı, arkadaşım ile beslenme çantamdaki yiyeceğimi paylaşmayı, bir bilgiyi paylaşmayı ben sende sevdim insanları, ben senin bahçende ip atladım, düştüm. Ben senle yaşadım sevinçli, hüznü, acıyı. Sekiz senem seninle geçti. Unutamayacağım arkadaşlarım, anılarım oldu. Hep saygı duyup seveceğim öğretmenlerim oldu. Keşke daha fazla kalabilsem ama keşke dememek lazım iyi ki senin gibi bir okulda yetiştim. Seninle gurur duyuyorum. İnan bana sana layık bir öğrenci olamadım ama sana bunu lise sıralarında kanıtlayacağım. Kim bu kız, nereden gelmiş diye sorduklarında gurur ile bu okul bana çok şey kazandırdı, ben onda öğrendim her şeyi, diyeceğim. İlk göz ağrım, onda yeni nesiller yetişecek diyeceğim.

Ben gidiyorum yuvam, okulum artık senin bahçende başkaları koşacak, ip atlayacak. senin sıranda başkası oturacak, yeni nesiller yetişireceksin gururum.

Leyla ÖZTOKTAY

Mustafa Selim HÜR DAVETSİZ MİSAFİR

Ben küçük bir mülteci çocuğuyum. Yakın bir zamana kadar okuluma gidiyordum. Evimin önünde oyun oynardım arkadaşlarımla birlikte.

Aniden hayatım, hatta tüm ülkemın hayatı yok oldu. Her yer toz duman, her yer yıkık döküktü. Evimiz kalmadı, mahallemiz kalmadı; akrabalarımız, arkadaşlarımız, bahçelerimiz, iş yerlerimiz, yani anlayacağınız hayatımız kalmadı. Ülkemde yaşama hakkımız elimizden alındı.

Sude GÖKOĞLU CANIM ÖĞRETMENİM

Anne kucağından aldın
Karanlık dünyamı aydınlattın
Bilginin bekçisi oldun
Işıksın yolumda öğretmenim
Her sözün bir servet
Sevginle bakışınla öğrettin
Açtın her birimize kucak
Minicik kalbimizi çalansın öğretmenim
Senden başkasını nasıl överiz
Senden başkasına nasıl güveniriz
Hazırladın bizi hayata
Sevginin eşi bulunmaz canım öğretmenim

Furkan ÖZDEMİR BAŞARININ SIRRI

Bir pazar sabahı ailesiyle kahvaltı yapan Furkan, kahvaltıdan sonra annesiyle çarşıya gidecekti. Furkan çok heyecanlıydı ve alelacele üstünü giyindi. Evden çıktılar ve yürümeye başladılar. Yolun yarısına gelince karşıya geçeceklerdi. Furkan ben kendim geçerim diye yola atladı. Sağına soluna bakmayı unutmuştu. O anda araba geliyordu ve Furkan telaşlanmaya başladı, ne tarafa gideceğini bilemedi. Araba Furkan'a yaklaştı ve Furkan kaçamayınca araba ona çarptı. Yerde sürünen Furkan'ın eli yüzü kanlar içinde kaldı. Hemen hastaneye götürdüler. Furkan'ın birçok yeri kırılmıştı. Okulundan da geri kalınca çok üzülmüştü. Ailesi de çok üzüldü. Doktorlar, Furkan'ın uzun bir süre hastanede yatırılması gerektiğini söylediler.

Doktorlar kırıkların uzun bir süre kalacağını söylediler. Bunu duyan Furkan hırs yaparak egzersizlerini aralıksız devam ettirdi. Sınıf arkadaşları ve öğretmeni ziyarete gelmişlerdi. Furkan onları görünce çok mutlu oldu ve morali yerine geldi. Bir süre sohbet ettiler ve öğretmeni Furkan'a bir daha böyle durumlarda daha dikkatli olması gerektiğini ve annesinin sözünden çıkmamasını söyledi.

Bizler de hayatımızı hiçe sayıyor, insanca yaşayabileceğimiz ülkelere gitmeye çalışıyoruz. Sonunda göç etmek zorunda kaldık. Çok acı bir duyguydu vatani bırakmak. Birkaç akrabamız ve ailemle yanımıza birkaç eşyamızı alarak yola koyulduk.

Kamp kurduğumuz bir yerde bir gece ansızın uyandık; acı çekiyordum, olanları anlayamıyordum. Ne olduğunu sonradan anladım. Düşen bir bomba ile bir bacağımı kaybettim, diğerine de şarapnel parçaları saplanmıştı. Daha sonra Türkiye'de tedavi oldum. Kardeşim bir gözünü kaybetti. Akrabalarım, arkadaşlarım ve kampta yaşayanlardan ölenler oldu. Sınırdaki bekleyen, aç kalan; karda, soğukta, yağmur altında günlerce yürüyenerimiz oldu

Türkiye bizim için bir kurtuluş oldu, burada çok huzurlu ve mutluyum.

Kimilerimiz farklı yerlere gitti, onların içinden kimileri denizleri aştı; kimilerimiz ise iki aylık cansız bedenleriyle kıyıya vurdu. Onları insandan saymayan toplumlar, onlara bir kamp kurmayı fazla gördü. Açlardı, yerlerden topladıkları otlarla besleniyorlardı, üşüyorlardı, banyo yapamıyorlar hatta kimileri cami şadırvanlarında bile yıkanmaya çalışıyorlardı. Hâlbuki bizim tek isteğimiz insanca yaşamak!

Ama bence bir gün bu savaş bitecek ve o gün gelince biz de ülkemize döneceğiz. Sonunda, zorunlu olan davetsiz misafirlik son bulacak ve biz bize kucak açan bu ülkeyi hiç unutmayacağız.

Melek GÖKOĞLU BARIŞ

Barış olsun artık "Dünya" da
Bitsin savaşlar
Patlamasın bombalar
Dökülmesin kanlar
Ölmesin insanlar
Mutlu yaşasın canlılar
Cik cik diye ötsün kuşlar
Her sabah sevgiyle uyansın insanlar
Doğa canlansın,
Bahar gelsin,
Güneş her sabah mutlu doğsun...

Uzun bir aradan sonra Furkan'ın taburcu olma vakti gelmişti.

İlk isteği okuluna yeniden başlamak, arkadaşlarıyla bir araya gelmekti ve bu isteği yerine gelmişti. Derslerinden biraz geri kalsa da azimli ve kararlı bir şekilde çalışarak eksik konularını tamamlamıştı. Furkan günlük egzersizlerini de yapmayı ihmal etmiyordu. Artık tamamen iyileşmişti. Kazadan eser yoktu. Aradan uzun zaman geçti ve artık karne günü yaklaştı. Babası okulundan geri kaldığı için Furkan'ın karnesinden şüpheliydi ama karnesi gerçekten güzeldi, derslerini toparlamayı başarabilmişti. Karne günü gelip çatmıştı. Furkan gerçekten heyecanlı ve mutluydu. Notlarından dolayı öğretmeni onu tebrik etmişti. Eve geldiğinde babası karneyi görünce şaşırılmış ve birbirlerine sarılmışlardı. Babası neşeli bir şekilde: "Aferin oğlum, bu azmin ve başarından dolayı seninle gurur duyuyorum!" diyerek neşesine neşe kattı. Furkan uzun bir tatilin planını yapmaya başlamıştı.

Böylece Furkan, önümüzde ne kadar büyük engeller olursa olsun azimli ve kararlı bir şekilde mücadele ederse iyi bir iş başaracağını anlamış oldu.

İMTİYAZ SAHİBİ

Engin ÖNAL

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Azime EĞİLMEZ

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Recep BÜYÜKGEDİKLİ

GÖRSEL DANIŞMAN

Esin BİLGİN

YAYIN KURULU

İbrahim ÇINAR

Bora TAK

Ali SARIGÜN

OKUL ADRES TELEFON

ÇUBUK BEKİR YILMAZ ORTAOKULU

Yıldırım Beyazıt Mah. Mehtap Sok. No 1, Çubuk

0312 837 68 48